

side, saa er det saaledes, at naar enhver naa, hvad han ønsker, saa maa der gerne paases for de andre, men naar jeg nu har fremdraget, at vi derovre paa Vestkysten netop have frafaldet disse store Millionforetagender, som have været oppe i en menneskealder, og været saa beskedne i deres Fordringer, som det nogenlunde er muligt, for dog at faa noget gjort, saa ønsker jeg det for ganske utvivlsomt godtgjort, at vi ville være med paa Sparommelighedsomraadet, og naar vi saa alle i Forening gaa Haand i Haand baade hvad angaar Landbrug, Fiskeri og alt det andet, der ligger for os til Løsning, tagende rimeligt Hensyn til alle Sider, saa tror jeg ogsaa nok, at vi skulle naa, hvad den ærede Konsejlspræsident sluttede sin Tale ned, at der skal blive en straalende Høst til Gavn for vort Folk og vort Land.

Jungersen: Det var, som det er blevet sagt, et Krav, der i sin Tid kom frem med ikke saa liden Kraft, Kravet om at faa denne Kommission, som blev nedsat i 1897, og det var med en vis Tillid, man saa hen til denne Kommissions Arbejde, skønt det ikke kan nægtes, at man, efter at Kommissionen var bleven valgt, ligesom tvivlede om, at det alligevel var de rette Mænd til at undersøge Forholdene paa Vestkysten. Man var i Tvivl om, hvorvidt ikke deres Interesser maaske snarere gik i en anden Retning end netop den at faa en Vestkysthavn. Den Gang man stod ved Betænkningens Afgivelse, var der et tørre Blad her i Kjøbenhavn, der fremkom med en Antydning af, hvad Kommissionen muligvis vilde foreslaa, og dette bakte Tilfredshed ude blandt Vestkystskerne. Men ak, hvor forandret! Hvor kuffet blev man ikke, da Kommissionsbetænkningen endelig kom til at foreligge, og det viste sig, at det ikke var en Vestkysthavn, der blev foreslaaet, men en Havn paa Sydsiden af Skagen. Nu kan jeg saa godt forstaa, at det ærede Medlem for Skagen (H. Madsen) er meget glad ved, at dette Forslag er kommet frem, og jeg vivler ikke om, at det vil faa nogen og maaske ikke saa lille Betydning endda for Skagens Fiskeri. Skagen har jo slet ikke saa lille en Fiskerbefolkning, skønt den vist ikke er saa stor alligevel, som det ærede Medlem udtalte, nemlig 500. Jeg ser, at Regeringen sætter Tallet ikke saa lidt derunder, men det være nu, som det være vil, Skagen har en større Fiskerbefolkning, og naar det overhovedet kunde være til særlig Nytte for denne Fiskerbefolkning, kunde

der være Grund til at gøre noget ogsaa paa denne Plads. Det er for Resten her rart at lægge Mærke til, at disse gode Folk deroppe, Skagboerne, hidtil ingenlunde have turdet stille saa højt som dette Forslag her, thi de have andraget om at faa en Havn til lidt under 1 Mill. Kr., men nu kommer Kommissionen og tilbyder dem en Havn paa 2 $\frac{1}{4}$ Mill. Kr., og det er ganske naturligt, at de tage imod dette, og at de tro, at de skulle komme til at høste Guld og grønne Skove ud af dette store Foretagende, naar det bliver iværksat. Jeg kunde ogsaa have Lyst til at sige et Par Ord om denne Kommissions Arbejde, da den var ude at undersøge Forholdene paa Vestkysten. Det ærede Medlem, der sidst talte, sagde, at da der var Tale om at de skulde længere Syd paa for at se paa „Hvide Sande“, havde et Medlem været saa aabent at sige: Hvad skulle vi gøre ved „Hvide Sande“? Jeg skal fortælle et Eksempel paa, hvorledes det gik til den Gang, de undersøgte Forholdene ved Hirtshals, den Plads, som jeg havde nær sagt fra Arilds Tid har været udpeget som den Plads, Naturen havde anvist til Anlægget af en Havn, og hvor det virkelig har vist sig ved de Forsøg, der ere gjorte, at der kan bygges noget inden for rimelige Grænser. Jeg vil her blot nævne, at de have en Mole, der naar ud paa 20 Fods Vand, den er saadan noget som 860 Fod fra Land, og den staar udmærket; denne Mole har kostet 383,000 Kr. Den er bygget som en østre Arm af en Havnemole med et Knæk mod Vest et Stykke ude. Den skulde altsaa være en Arm af en eventuel Havn, thi der hvor de sagkyndige, der have undersøgt Forholdene, hidtil havde tænkt sig, at Havnen skulde ligge, er der et Stenrev, der gaar ud Vester for denne Plads; Bunden er udelukkende Ler, og der findes ingen Revledannelser paa denne Plads, hvor Havnen tænkes lagt. Der er netop det mærkelige, naar man ser paa Forholdene paa dette Sted, at paa begge Sider af denne Plads, hvor Havnen skulde ligge, bryder Vandet, men paa dette Sted, hvor man har tænkt sig Havnen anlagt, bryder Vandet ikke, netop af den Grund at der ingen Revledannelse finder Sted. Derfor er det, man har ment, at Naturen selv har anvist Pladsen der. Da nu Kommissionen kom og skulde undersøge Forholdene der, maatte den nødvendigvis se, at denne Havnearm eller Mole, der er bygget uder, var tænkt som et Led i en østre Havnearm; men saa er det saa meget mere